

Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija

WWW.LU.LV/VDKKOMISIJA

ZIŅAS

Sākums > Ziņas

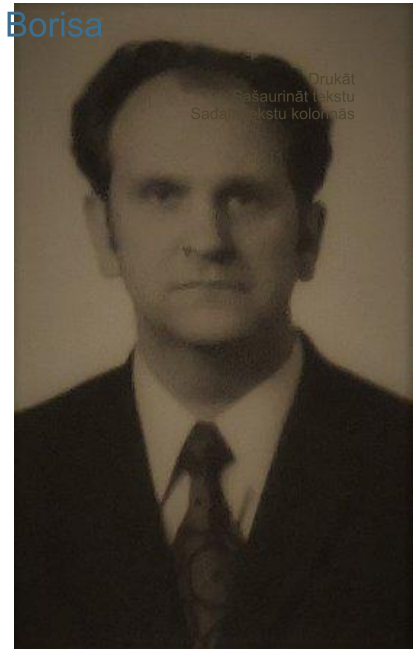
Ieskats LPSR Valsts drošības komitejas priekšsēdētāja Borisa Pugo LKP CK personas lietā

LPSR VDK zinātniskās izpētes komisija
28.02.2017

LPSR Valsts drošības komitejas priekšsēdētāja Borisa Pugo biogrāfiskās ziņas no Latvijas Nacionālā arhīva Latvijas Valsts arhīva PA-101. fonda, 62. apraksts, 142. lietas apkopojusi LPSR VDK zinātniskās izpētes komisijas priekšsēdētāja vietniece juridiskās zinātnes jautājumos Kristīne Jarinovska

Ieskats Borisa Pugo personas lietā *.pdf datnes formātā pieejams šeit.

Boriss Pugo, Kārļa dēls, dzimis 1937. gada 19. februārī Kaļiņinā (tagad Tvera), latvietis. Savā Latvijas Komunistiskās partijas (LKP) Centrālās Komitejas (CK) nomenklatūras personas lietas[1] 1974. gada 13. novembra kadru uzskaites personas lapā Pugo min, ka dzimis kalpotāju ģimenē.[2] 1968. gada 5. februāra autobiogrāfijā Pugo norāda, ka ģimene mainīja dzīvesvietu uz Rīgu 1940. gadā sakarā ar tēva – Kārļa Pugo (1896–1955) – pārcelšanu partijas darbā. Padomju Sociālistisko Republiku Savienībai (PSRS) iesaistoties Otrā pasaules kara darbībā, ģimene evakuējās uz Ķīrovu, bet 1943. gadā pārcēlās uz Maskavu, kur Pugo sāka skolas gaitas[3]. 1948. gadā Pugo ģimene atkal pārcēlās uz Rīgu.[4] 1951. gadā Boriss Pugo kļuvis par Vissavienības Ļeņina komunistiskās jaunatnes savienības (VLKJS) biedru,[5] tad arī sāka mācības vidusskolā.[6]

Boriss Pugo. LVA, PA-101, 62. apraksts, 142. lieta, 1. lappuse.

ДОПОЛНЕНИЕ К ЛИЧНОМУ ЛИСТКУ ПО УЧЕТУ КАДРОВ		Место рождения	
Фамилия	ПУГО	Город	Рига
Имя	Борис	Улица	К. Пастернака
Отчество	Ильичевич	Почтовый ящик	
1. Данные о работе после заполнения личного листа			
Должность и учреждение, министерство, ведомство, подразделение, министерство или института	Место работы (город, район, область, уезд, республика, край, республика)	С какого года и числа	По какому договору или контракту
Заместитель отдела организационно-партийной работы ЦК Компартии Латвии	г. Рига	II. 1974г. E. 89/49 31.1.74	II. 1975г. E. 107/31* 21.7.75
Первый секретарь Рижского городского Компартии Латвии	г. Рига	II. 1975г. E. 107/22 25.7.75	II. 1975г. E. 17/59 19.1.76
Начальник отдела инспекторского управления Комитета государственной безопасности при Совете Министров СССР	г. Москва	У. 1976г.	II. 1977г.
Первый заместитель председателя Комитета государственной безопасности при Совете Министров Латвийской ССР с августа 1978г. должность называется: первый заместитель председателя Комитета государственной безопасности ССР	г. Рига	II. 1977г. E. 57/61- 1977г. E. 29/34 14.11.77	II. 1980г. E. 236/54 E. 101/1 20.11.80
		II. 1980г. E. 236/54 E. 101/1 20.11.80	II. 1984г. E. 132/72* 22.7.84
Председатель Комитета государственной безопасности Латвийской ССР	г. Рига	II. 1984г. E. 132/72* 22.7.84	II. 1984г. E. 132/72* 22.7.84
Первый секретарь ЦК Компартии Латвии	г. Рига	II. 1984г. E. 132/72* 22.7.84	II. 1984г. E. 132/72* 22.7.84
		II. 1984г. E. 132/72* 22.7.84	II. 1988г. E. 132/72* 22.7.84

Studijas uzreiz pēc skolas beigām[7] sācis 1955. gada septembrī, pēc tēva nāves,[8] Latvijas Valsts universitātē, kur studējis līdz 1958. gada jūlijam[9], kad daļu iepriekš Latvijas Valsts universitātes īstenoto studiju programmu nodeva tam tikko izveidotajam Rīgas Politehniskajam institūtam[10]. Ievērojot minēto, no 1958. gada augusta līdz 1960. gada jūlijam Boriss Pugo turpināja studijas jau Rīgas Politehniskajā institūtā[11], pabeidzot mašīnbūves tehnoloģijas, metālgriešanas darba galdu un instrumentu specialitāti un iegūstot inženiera mehāniķa kvalifikāciju un krūšu nozīmi Nr. 97[12]. Savā kadru uzskaites personas lapā uz jautājumu par zinātnisko darbu un izgudrojumu esību, Pugo norādīja, ka viņam piederot izgudrojumi. Acīmredzot, tas saistīts ar viņa darbu Rīgas elektromašīnbūves rūpnīcas (RER) speciālajā konstruktora birojā, kur parasti izstrādāja jaunās tehnoloģijas un kur, vēl būdams students, 1959. gada decembrī sāka strādāt par inženieri tehnologu[13].[14] Tomēr arī vēlāk, mainot nodarbi, spriežot pēc publikācijām presē, Pugo piedalījies izgudrojumu radīšanas procesā, piemēram, veļas mašīnas Rīga-7 pilnveidošanā.[15] Savā kadru uzskaites personas lapā uz jautājumu par svešvalodu zināšanām norādīja, ka zina angļu valodu tik daudz, cik ar vārdnīcas palīdzību.[16]

Rīgas elektromašīnbūves rūpnīcā Boriss Pugo strādāja līdz 1961. gada oktobrim. Turpat darbojās kā Latvijas Ļeņina komunistiskās jaunatnes savienības (LĻKJS) pirmorganizācijas sekretārs.[17] 1961. gadā Pugo apprecas[18] ar Valentīnu, Ivana meitu [Golubevu – lietā šis uzvārds, tāpat kā sievas veāku uzvārds neparādās K. J.], dzimušu 1938. gadā, kas 1968. gadā strādāja Maskavas Enerģētikas institūtā[19], bet atbilstoši 1974. gada 1. decembra autobiogrāfijai veica zinātnisko un pedagoģisko darbu[20]. No 1961. gada oktobra turpināja darbu kā LĻKJS Rīgas pilsētas Proletāriešu rajona otrais un tad pirmais sekretārs.[21] Spriežot pēc 1975. gada 12. augusta dokumenta, kas papildina 1974. gada 13. novembra kadru uzskaites personas lapā norādīto informāciju par ārzemju braucieniem, šajā laikā, 1962. gadā pirmo reizi Boriss Pugo dodas uz ārzemēm delegācijas sastāvā uz Somiju, lai apmeklētu *Vispasaules studentu festivālu*. [22] Dokumentā *kļūdaini norādīts, ka apmeklēts IX festivāls, jo no 1962. gada 28. jūlija līdz 6. augustam Helsinkos norisinājās VIII festivāls, ko LPSR Valsts drošības komitejas izdevums Dzimtenes Balss raksturoja sekojoši:*

"Plašas jaunatnes aprindās visā pasaulē tas jau ieguvis MIERA UN DRAUDZĪBAS festivāla nosaukumu."[23]

1962. gadā piedzimis dēls[24] Vadims Pugo.[25] Nekas vairāk par dēlu personas lietā nav minēts.[26]

No 1963. gada jūlija līdz 1968. gada februārim Boriss Pugo ir VĻKJS CK komjaunatnes organizāciju nodaļas sektora vadītāja vietnieks Maskavā.[27] 1963. gada jūlijā Pugo kļūst par Padomju Savienības Komunistiskās partijas (PSKP) biedru (1973. gada parauga partijas biedra karte Nr. 00008204).[28] Šajā laikā, 1966. gadā Padomju Savienības un Čehoslovākijas draudzības biedrības sastāvā apmeklēja Čehoslovākiju.[29] Jau nākamajā 1967. gadā vadīja tūristu grupu uz Dienvidslāvijas Sociālistisko Federatīvo Republiku, bet 1968. gadā – jaunatnes delegāciju uz Franciju. [30] Raksturojot darbu VĻKJS CK komjaunatnes organizāciju nodaļas sektora vadītāja vietnieka amatā, norādīts, ka Boriss Pugo izceļas ar "dziļu idejisku pārliecību un darba mīlestību"[31], sevišķu uzmanību esot veltījis komjaunatnes organizāciju darbinieku un aktīvistu atlasei un audzināšanai, pilnveidojot stilu un metodes, kā arī pievērsis uzmanību jaunu un iedarbīgu prakšu meklējumiem un to ieviešanai dzīvē.[32] VĻKJS CK sniegtajā raksturojumā norādīts, ka Boriss Pugo ir apbalvots ar VĻKJS CK Goda rakstu un nozīmi *Par aktīvu darbu komjaunatnē*. [33]

1968. gada februārī Boriss Pugo atgriežas Rīgā,[34] kur līdz 1969. gada aprīlim ir LKP Rīgas pilsētas komitejas organizatoriskā darba nodaļas vadītājs. Minētā darba novērtējums atrodams LKP CK pirmā sekretāra Augusta Vosa 1969. gada 10. aprīlī parakstītajā raksturojumā. Tas ir salīdzinoši īss, tomēr ļauj secināt, ka Boriss Pugo, arī veicot organizatoriskā darba nodaļas vadītāja amatu, lielu uzmanību veltījis kadru atlasei un virzīšanai, kā arī prasmīgi virzījis partijas pirmorganizācijas tā, lai tās stiprinātu un celtu to kaujas gatavību.[35] No 1969. gada aprīļa[36] ir LĻKJS CK pirmais sekretārs, ko viņš pilda līdz 1970. gada jūnijam, un LĻKJS CK biroja loceklis[37]. 1970. gada aprīlī LKP CK otrā sekretāra Nikolaja Beluhas Maskavas rajona kara komisariatam sniegtais raksturojums par Borisu Pugo, pildot VĻKJS CK pirmā sekretāra pienākumus, satur skopas ziņas par Borisu Pugo. Galvenais uzsvars likts uz to, ka Pugo esot izpelnījies lielu autoritāti un cieņu LPSR jauniešu vidū un ka ir labs jauniešu organizators.[38]

No 1970. gada jūnija Boriss Pugo atkal pārceļas uz Maskavu,[39] kur pilda VĻKJS CK pirmā sekretāra pienākumus, tad īsu brīdi līdz 1974. gada novembrim kļūst par PSKP CK inspektoru.[40] Laika posmā no 1970. gada līdz atgriešanās Rīgā 1974. gada novembrī ir VĻKJS CK biroja loceklis[41] un ieņemamo amatu ievaros aktīvi apceļo pasauli.[42] 1970. gadā vada VĻKJS CK delegāciju uz Kanādu un Bulgārijas Tautas Republiku. 1971. gadā vada VĻKJS CK delegāciju uz Vjetnamas Demokrātisko Republiku, uz Vācijas Demokrātisko Republiku un Bulgārijas Tautas Republiku. Šajā pašā gadā dodas arī kā VĻKJS CK delegācijas dalībnieks uz Vācijas Demokrātisko Republiku. 1972. gadā vada VĻKJS CK delegāciju uz Korejas Tautas Demokrātisko Republiku, Čehoslovākiju, Mongolijas Tautas Republiku un Vācijas Federatīvo Republiku. Šajā pašā gadā dodas atpūta uz Kubu. 1973. gadā vada VĻKJS CK delegāciju uz Ungārijas Tautas Republiku, Polijas Tautas Republiku un Dienvidslāvijas Sociālistisko Federatīvo Republiku. Šajā pašā gadā dodas uz Vācijas Demokrātisko republiku VĻKJS CK delegācijas sastāvā uz X Vispasaules jaunatnes un studentu festivālu,[43] kas šoreiz norisinās Berlīnē[44]. 1974. gadā vada VĻKJS CK delegāciju uz Ungārijas Demokrātisko Republiku, piedalās PSKP CK delegācijas sastāvā uz Čehoslovākiju.[45] Šajā laikā, spriežot pēc 1974. gada 13. novembra kadru uzskaites personas lapā norādītās informācijas, izpelnījies par savu darbu un amata ietvaros 1970. gadā jubilejas medaļu *Par varoņīgu darbu. Atzīmējot V. I. Ļeņina 100. dzimšanas dienu, Atzinības zīmi*,[46] kā arī Bulgārijas Tautas Republikas, Čehoslovākijas un Mongolijas Tautas Republikas apbalvojumus.[47]

1974. gada novembrī atgriežas Rīgā,[48] kur pilda LKP CK partijas organizatoriskā darba nodaļas vadītāja amatu. [49] 1975. gadā dodas uz Vācijas Demokrātisko Republiku Rostokas apriņķi kā LKP CK delegācijas vadītājs.[50] 1975. gada jūlijā Pugo kļūst par LKP Rīgas pilsētas komitejas otro sekretāru;[51] 1975. gadā – arī par LKP CK biroja locekli.[52] 1975. gada 25. jūlijā LKP CK biroja apstiprinātajā lakoniskajā raksturojumā par Borisu Pugo atrodami vien standartizēti un labvēlīgi formulējumi, piemēram, politiski izglītots, principiāls, enerģētisks, prasīgs, labs organizators.[53] Daudz plašāks ir LKP CK vajadzībām sagatavots LKP Rīgas pilsētas komitejas sniegtais raksturojums, kur līdzās plašam aprakstam par piecgades sasniegumiem un Borisa Pugo neatņemamo ieguldījumu, minēts arī, ka Pugo esot ieguldījis darbu partijas organizāciju cīņas spara palielināšanai pilsētā, to ietekmes vairošanai uz saimniecisko un kultūras celtniecību.[54] Raksturojums saskan arī ar 1976. gada aprīlī saņemto *Darba Sarkanā Karoga* ordeni par sasniegtajiem panākumiem, izpildot devītās piecgades uzdevumus. [55] Šajā laikā arī saņemts Augstākās Padomes Prezidija Goda raksts.[56] LKP CK biroja 1976. gada 28. septembrī apstiprinātajā raksturojumā, ko parakstīja pirmais sekretārs Augusts Voss, Boriss Pugo ir salīdzinoši plaši un pozitīvi raksturots.[57]

LKP Rīgas pilsētas komitejas pirmā sekretāra amatā Boriss Pugo ir līdz 1976. gada oktobrim, kad viņu atkal pārceļ uz Maskavu,[58] atbrīvojot 1977. gada 19. aprīlī reizē no LKP CK biroja locekļa kandidāta amata sakarā ar darbu ārpus LPSR,[59] lai tur pildītu PSRS Valsts drošības komitejas (VDK) inspekcijas pārvaldes nodaļas vadītāja amatu. Minētā amata pildīšanu Boriss Pugo apvieno ar mācībām Ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotā Feliksa Dzeržinska PSRS VDK Augstākajā skolā Maskavā, kur viņš no 1976. gada 26. oktobra līdz 1977. gada 12. maijam apmeklē speciālo vadošā valsts drošības struktūru operatīvā sastāva sagatavošanu.[60] PSRS VDK inspekcijas pārvaldes nodaļas vadītāja amatā Pugo ir līdz 1977. gada jūnijam, kad viņu pārceļ uz Rīgu, lai tur pildītu LPSR VDK priekšsēdētāja pirmā vietnieka amatu.[61] Sakarā ar partijas karjeras maiņas ieceri Borisam Pugo piešķirta pulkveža dienesta pakāpe, pamatojoties uz PSRS VDK 1976. gada 12. oktobra lēmumu Nr. 656.[62] Ievērojams, ka LKP CK nomenklatūras Borisa Pugo personas lietā ir samērā skopas ziņas par viņa dienesta gaitām. Kadru uzskaites personas lapā minēts vien, ka Boriss Pugo dienējis PSRS Bruņoto spēku autoceļu karaspēka daļā, politiskajā sastāvā, iegūstot vecākā leitnanta dienesta pakāpi.[63] Dienesta gaitas LPSR VDK novērtētas ar vairākiem medaļām, sākot ar 1977. gada decembrī saņemto II pakāpes medaļu *Par nevainojumu dienestu*. 1978. gada februārī Pugo saņem jubilejas medaļu *PSRS Bruņoto Spēku 60 gadi*. [64] Īsi pirms paaugstinājuma 1980. gada 8. oktobrī Borisu Pugo apbalvo ar *Sarkanās Zvaigznes* ordeni par aktīvu līdzdalību XXII Olimpisko spēļu sagatavošanā un novadīšanā.[65] 1980. gada novembrī Borisu Pugo iecel par LPSR VDK priekšsēdētāju,[66] ko viņš pilda līdz 1984. gada aprīlim. Šajā laikā posmā Pugo saņem vairākus apbalvojumus un atzinības: 1980. gada 15. jūlijā LKP CK birojs izteica pateicību par lielu organizatorisko un politisko darbu, izrādot iniciatīvu, gatavojoties un vadot svētku norises sakarā ar "40 gada dienu kopš padomju varas atjaunošanas Latvijā" svinībām[67]; 1980. gada 15. decembrī – medaļu *Par izcilību PSRS valsts robežu aizsardzībā* par aktīvu palīdzību robežapsardzes karaspēkam viņu kaujas darbā, aizsargājot PSRS valsts robežu[68]; 1981. gada 11. martā – medaļu *Par cīņas sadraudzības nostiprināšanu* par nopelniem cīņas sadraudzības nostiprināšanā, nodrošinot valsts drošību sociālistiskajās un citās draudzīgajās valstīs[69]; 1981. gada decembrī – I pakāpes medaļu *Par nevainojumu dienestu*.[70] 1982. gada 18. decembrī – Atzinības rakstu par izrādīto iniciatīvu un uzstājību, izpildot operatīvos dienesta uzdevumus, un sakarā ar PSRS izveidošanas 60 gada dienu[71]. Laika ziņā apbalvošana ar medaļu *Par izcilību PSRS valsts robežu aizsardzībā* un ģenerālmajora dienesta pakāpes piešķiršana atšķiras tikai par vienu dienu, pēdējā noteikta – 1980. gada 16. decembrī.[72] 1980. gada 2. oktobra LKP CK pirmā sekretāra Augusta Vosa parakstītais raksturojums sniedz ieskatu par Borisu Pugo panākumiem VDK. Lai gan raksturots lakoniski, tomēr no minētā visai precīzi var konstatēt, ka līdzšinējais vadošais komjaunatnes un partijas darbs nav bijis šķērslis, jo ir ātri apguvis "darba specifisku jaunajā jomā" un "ar lielu atbildības sajūtu un ar zināšanām par [konkrēto] darbu vada uzticēto jomu un sasniedz konkrētus pozitīvus rezultātus". Rezumējot norādīts, ka Boriss Pugo esot izpelnījies "pelniņu autoritāti republikas padomju partijas aktīva vidū". [73] Sākot ar 1981. gada janvāri un līdz 1984. gada aprīlim Pugo ir LKP CK biroja locekļa kandidāts. [74]

1984. gada aprīlī notiek karjeras izmaiņas,[75] proti, Boriss Pugo kļūst par LKP CK pirmo sekretāru. Šajā amatā viņš atrodas līdz 1988. gada oktobrim.[76] Saskaņā ar 1984. gada aprīļa nolēmumu Nr. П-ХІІІ, kas pamatojas uz LKP CK XIII plēnuma 1984. gada 14. aprīļa lēmumu un ko parakstīja otrs sekretārs Viktors Dmitrijevs, Boriss Pugo ir pārcelts no LKP CK biroja kandidāta amata uz LKP CK biroja locekļa amatu.[77] 1984. gada 14. aprīlī LKP CK apstiprinātais raksturojums, ko paraksta otrs sekretārs Viktors Dmitrijevs, faktiski neko konkrētu un jaunu nepasaka par Borisu Pugo. Tas ietver līdzšinējo lakonismu, norādot uz Pugo kā cilvēku, kas pieredzējis "lielu skolu partijas, komjaunatnes, valsts darbā" un pierādījis sevi kā "uzticamu partijai komunistu".[78] Izmaiņas Borisa Pugo karjerā ne tikai skāra Augustu Vosu, kas ir bijis priekštecis LKP CK pirmā sekretāra amatā un reizē tiešs Borisa Pugo virzītājs, bet arī Staņislavu Zukuli, ko pēc Borisa Pugo iecēla LPSR VDK priekšsēdētāja amatā.[79] Papildus minētajam 1984. gada martā Boriss Pugo kļūst par PSRS Augstākās Padomes deputātu. 1984. gada 6. jūnijā Pugo iecel par Ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotā Baltijas kara apgabala Kara padomes locekli. Šajā sakarā vēl 1981. gada martā sniegts LKP CK pirmā sekretāra Augusta Vosa parakstītais raksturojums[80]. Tomēr tikai 1984. gada 12. jūnijā PSRS aizsardzības ministra pavēle Nr. 0402 noteikts, ka kopš 1984. gada 6. jūnija Boriss Pugo ir apstiprināts par Ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotā Baltijas kara apgabala Kara padomes locekli, reizē atbrīvojot Augustu Vosu no attiecīgā amata sakarā ar pāriešanu citā darbā.[81] No 1984. gada 14. jūnija līdz 1985. gada 29. martam Pugo bija LPSR Augstākās Padomes Prezidija loceklis, bet no 1986. gada februāra pildīja PSKP CK locekļa amatu.[82] 1987. gada 18. februārī Borisu Pugo apbalvo ar Ļeņina ordeni par lieliem nopelniem Komunistiskās partijas un Padomju valsts labā un sakarā ar piecdesmit gadu jubileju.[83] bet 1988. gada 28. janvārī piešķir jubilejas medaļu *PSRS Bruņoto Spēku 70 gadī*.[84] Līdz ar karjeras izmaiņām Boriss Pugo atkal aktīvi apmeklē ārzemes: 1984. gadā vada LKP CK delegāciju uz Vācijas Demokrātisko Republiku; 1985. gadā – uz Polijas Tautas Republiku; 1985. gada maiju un jūniju pavada atpūšoties Grieķijā; 1986. gadā piedalās PSKP CK delegācijas sastāvā uz Čehoslovākiju; 1986. gada jūlijā ir PSKP delegācijas vadītājs uz Meksiku; 1987. gada aprīlī vada PSKP delegāciju uz Dāniju, lai piedalītos Dānijas Komunistiskās partijas XXVIII kongresā[85]; 1987. gada augustu un septembri pavada atpūšoties Itālijā; 1988. gada maijā ir PSKP CK delegācijas vadītājs uz Zviedriju.[86]

LKP CK biroja 1988. gada 8. oktobra nolēmums Nr. 5-78/1, kas pamatojas uz 1988. gada 3. oktobra protokolu Nr. 78, §1 *Par LKP CK pirmo sekretāru*, rekomendē par LKP CK pirmo sekretāru iecelt Jāni Vagri, atbrīvojot no amata Borisu Pugo sakarā ar pāriešanu citā darbā. Atšķirībā no iepriekš pieejamajiem līdzīga veida dokumentiem konkrētāji LKP CK nomenklatūras personas lietā pirmo reizi atspoguļoti jautājuma apspriešanās piedalījušies dalībnieki – Boriss Pugo, Vitālijs Sobolevs, Anatolijs Gorbunovs, Antons Brijs, Jānis Oherins, Jurijs Rubenis, Ēriks Auškaps, Jānis Vagris, Augusts Zitmanis, Viktors Grišins, Arnolds Klaučens, Roberts Praude, Konstantīns Ņukša, Staņislavs Zukuls, Genādījs Loskutovs, Ivars Priedītis, J. Trofimovs.[87] LKP CK 1988. gada 8. oktobra nolēmums, kas pamatojas uz XIII LKP CK 1988. gada 4. oktobra plēnuma lēmumu un ko parakstīja otrs sekretārs Vitālijs Sobolevs, paredz, ka Boriss Pugo atbrīvojams no LKP CK pirmā sekretāra pienākumiem.[88]

Lai gan Boriss Pugo bija vairākkārt ievēlēts LPSR Augstākajā Padomē, sākot no 7. līdz 11. sasaukumam, tomēr LKP CK nomenklatūras personas lietā ir tikai vispārīga informācija par darbību LPSR Augstākajā Padomē, minot sasaukumus un neatspoguļojot informāciju par konkrētu ievēlēšanas laiku. Tāpat samērā nekonkrēti atspoguļota darbība LPSR Augstākās Padomes Prezidijā, minot vien, ka bijis prezidija loceklis no 1984. gada jūnija līdz 1985. gada 29. martam. Tāpat trūkst konkrētas informācijas par dalību delegāta statusā PSKP sasaukumos. Pieejama vien informācija par to, ka bijis XXV, XXVI, XXVII sasaukumu delegāts. Norādīts, ka bijis PSKP XIX Vissavienības konferences delegāts.[89]

Borisa Pugo sniegtās ziņas par savu ģimeni bijušas tik skopas, ka LKP CK nomenklatūras personas lietā bija sagatavots 1986. gada maijā papildinājums ziņām iepriekš sniegtajās biogrāfijās – 1968. gada 5. februārī un 1974. gada 1. decembrī – par vecākiem. Minētajā papildinājumā minēts, ka tēvs Kārlis Pugo, Jāņa dēls ir dzimis 1896. gadā Ogres rajona (toreizējais Rīgas apriņķis) Kokneses pagastā, bijis algādzis,[90] piedalījies Krievijas pilsoņu karā latviešu strēlnieku pulkā. Bijis PSKP biedrs kopš 1919. gada. Strādājis "padomju partijas darbā", pēdējā darba vieta bijusi LKP CK Republikāniskā partijas skola. Miris 1955. gadā, apbedīts Raiņa kapos Rīgā.[91] Māte Marta Peizuma, Mihaila meita, dzimusi 1903. gadā Rīgā. Kopš 1920. gada bērnu nama audzinātāja, tad turpinājusi pedagoģisko darbu. PSKP biedre kopš 1927. gada. Personālā pensionāre.[92]

Ziņas par brāli šajā lietā ir vēl skopākas un atšķirībā no vecākiem nav papildinātas. Tādējādi no personas lietas var uzzināt vien to, ka brālis ir Vladimirs Pugo, Kārļa dēls, dzimis 1927. gadā[93]. Atbilstoši 1968. gada 5. februāra un 1974. gada 1. decembra autobiogrāfijās norādītajam bijis PSRS bruņoto spēku dienestā.[94]

[1] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l. (LKP CK nomenklatūras Borisa Pugo personas lieta). Visi dokumenti lietā ir krievu valodā, izņemot atsevišķus dokumentus, kuru veidlapās minēts institūcijas nosaukums arī latviešu valodā.

[2] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 5. lp. (1974. gada 13. novembra kadru uzskaites personas lapa).

[3] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 9. lp. (1974. gada 1. decembra autobiogrāfija).

[4] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 8. lp. (1968. gada 5. februāra autobiogrāfija).

[5] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 8. lp.

[6] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 9. lp.

[7] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 8. lp.

[8] Kārlis Pugo mira 1955. gada 22. aprīlī, tobrīd esot LKP CK loceklis, LKP CK Republikāniskās partijas skolas direktors, Rīgas pilsētas Darbajauzū deputātu padomes deputāts. "Kārlis Pugo", *Ciņa*, 1955, 24. aprīlis.

[9] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 5. lp. otra puse.

[10] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 8. lp.

[11] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 5. lp. otra puse.

[12] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 11. lp. (Rīgas Politehniskā institūta 1960. gada 22. jūnija diploms Nr. 147675).

[13] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 8. lp.

[14] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 5. lp. otra puse.

[15] Starokonstantinovskis, G. "Jauno racionalizatoru mēnesis", *Padomju Jaunatne*, 1962, 18. aprīlis.

[16] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 5. lp.

[17] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 5. lp. otra puse.

[18] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 9. lp. otra puse.

[19] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 8. lp. otra puse.

[20] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 9. lp. otra puse.

[21] Atbilstoši VLKJS CK raksturojumam, rekomendējot Borisu Pugo LKP Rīgas pilsētas komitejas organizatoriskā darba nodaļas vadītāja amatam, kopš 1961. gada novembra Pugo ieņēma pirmā sekretāra amatu, bet kopš 1962. gada septembra bija pirmais sekretārs. LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 14. lp.

[22] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 6. lp. (1975. gada 12. augusta dokuments, kas papildina 1974. gada 13. novembra kadru uzskaites personas lapā norādīto informāciju par ārzemju braucieniem).

[23] "Dzīves jaunradei, draudzībai un mieram", *Dzimtenes Balss*, 1962, 17. jūnijs.

[24] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 9. lp. otra puse.

[25] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 8. lp. otra puse.

[26] To, kur mācījās Vadims Pugo, vai un kādās jomās guva panākumus, vai spriest vien pēc presē pieejamās informācijas. Piemēram, atbilstoši 1978. gada 13. janvāra rakstam *Padomju Jaunatnē*, Vadims Pugo esot mācījies attiecīgajā laika periodā Rīgas 13. vidusskolā, kur mācības norisinājās krievu valodā, bija viens no labākajiem jaunatnes vieglatlētiem 1977. gadā. Jaunzeme, Irma. "Latvijas PSR 10 labākie jaunatnes vieglatlēti 1977. gadā", *Padomju Jaunatne*, 1978, 13. janvāris.

[27] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 5. lp. otra puse.

[28] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 5. lp.

[29] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 6. lp. Acīmredzot, saistībā ar Klementa Gotvalda (*Klement Gottwald*, 1896–1953) – Čehoslovākijas Komunistiskās partijas līderis, Čehoslovākijas ministru prezidents un prezidents līdz savai nāvei – septiņdesmit gadu jubilejas svinībām. Sk. "Klementa Gotvalda piemiņai", *Ciņa*, 1966, 25. novembris.

[30] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 6. lp.

[31] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 14. lp.

[32] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 14. lp.

[33] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 14. lp.

[34] Sk. LKP Rīgas pilsētas komitejas nolēmumu, kas pieņemts ar LKP Rīgas pilsētas komitejas biroja 1968. gada 6. februāra protokolu Nr. 49, §1, ko parakstīja pirmais sekretārs Augusts Zitmanis un kur ierosina apstiprināt Borisu Pugo par LKP Rīgas pilsētas organizatoriskā darba nodaļas vadītāju (LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 12. lp.), kā arī LKP CK izrakstu par LKP CK biroja 1968. gada 13. februāra protokolu Nr. 76, §21, ko parakstīja pirmais sekretārs Augusts Voss (LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 12. lp.).

[35] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 16. lp. (LKP CK pirmā sekretāra Augusta Vosa 1969. gada 10. aprīlī parakstīts raksturojums).

[36] LĻKJS CK 1969. gada 21. aprīļa plēnumā ievēlēts par LĻKJS CK pirmo sekretāru. LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 17. lp. (izraksts no LĻKJS CK 1969. gada 21. aprīļa plēnuma lēmuma). LKP Rīgas pilsētas komitejas biroja 1969. gada 25. aprīļa sēdes protokola Nr. 28, §14 izrakstā, ko parakstīja otrais sekretārs Nikolajs Beļančevs, norādīts, ka nolemts lūgt atbrīvot Borisu Pugo no organizatoriskā darba nodaļas vadītāja amata sakarā ar iecelšanu LĻKJS CK pirmā sekretāra amatā (LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 18. lp.). LKP CK biroja 1969. gada 29. aprīļa sēdē, kura protokola Nr. 116, §12 izrakstu parakstīja pirmais sekretārs Augusts Voss, bija nolemts sakarā ar Borisa Pugo ievēlšanu LĻKJS CK pirmā sekretāra amatā atbrīvot Leonardu Bartkeviču (LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 19. lp.). LKP CK biroja 1969. gada 27. maija sēdē, kuras protokola Nr. 120, §18 izrakstu parakstīja pirmais sekretārs Augusts Voss. Boriss Pugo bija atbrīvots no partijas organizatoriskā darba nodaļas vadītāja amata sakarā ar ievēlšanu LĻKJS CK pirmā sekretāra amatā (LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 20. lp.).

[37] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 17. lp.

[38] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 21. lp. (LKP CK otrā sekretāra Nikolaja Beluhas 1970. gada aprīlī parakstītais un Maskavas rajona kara komisariātam domātais raksturojums).

[39] LKP CK biroja 1970. gada 2. jūnija sēdē, kura protokola Nr. 161, §3 izrakstu parakstīja pirmais sekretārs Augusts Voss, nolemts atbrīvot Borisu Pugo no LĻKJS CK pirmā sekretāra amata sakarā ar pārcelšanu citā darbā, lūdzot to apstiprināt PSKP CK. LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 22. lp.

[40] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 5. lp. otra puse.

[41] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 2. lp. (papildinājums kadru uzskaites personas lapai).

[42] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 6. lp.

[43] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 6. lp.

[44] "X Vispasaules jaunatnes un studentu festivāls", *Ciņa*, 1973, 4. augusts, "X Vispasaules jaunatnes un studentu festivāls Berlīnē", *Padomju Jaunatne*, 1973, 8. augusts.

[45] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 6. lp.

[46] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 33. lp. (LKP Rīgas pilsētas komitejas raksturojums).

[47] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 7. lp. otra puse, 35. lp. (LKP CK biroja 1976. gada 28. septembrī apstiprinātais raksturojums).

[48] Saskaņā ar PSKP CK ģenerālsekretāra 1974. gada 28. oktobra lēmumu Nr. 144/79-rc *Par b. Pugo B. K.* Boriss Pugo nosūtīts LKP CK rīcībā, lai izmantotu vadošā partijas darbā, atbrīvojot viņu no ieņemamā amata. LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 23. lp. (lēmuma citāts).

[49] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 5. lp. otra puse. Saskaņā ar LKP CK biroja 1974. gada nolēmumu Nr. B-89/49, kas izriet no 1974. gada 31. oktobra protokola Nr. 89, §49 un ko parakstīja pirmais sekretārs Augusts Voss, Boriss Pugo apstiprināts par LKP CK partijas organizatoriskā darba nodaļas vadītāju, atbrīvojot no šī amata Leonīdu Bartkeviču sakarā ar došanos mācībās. LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 24. lp.

[50] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 6. lp.

[51] LKP CK biroja 1975. gada 7. jūlija nolēmumā Nr. B-106/7, kas izriet no 1975. gada 2. jūlija sēdes protokola Nr. 106, 7, ko parakstīja pirmais sekretārs Augusts Voss, Pugo rekomendēja par LKP Rīgas pilsētas komitejas pirmo sekretāru (LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 27. lp.). Atbilstoši LKP Rīgas pilsētas komitejas plēnuma 1975. gada 11. jūlija nolēmumam Nr. 3167c, kas izriet no 1975. gada 4. jūlija protokola Nr. VIII un ko parakstīja otrais sekretārs Aleksandrs Karcevs, Boriss Pugo ievēlēts par LKP Rīgas pilsētas komitejas pirmo sekretāru, atbrīvojot Ēriku Auškapu sakarā ar viņa ievēlšanu LKP CK sekretāra amatā, un lūgts LKP CK apstiprināt attiecīgo nolēmumu (LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 28. lp.). Saskaņā ar LKP CK biroja 1975. gada 21. jūlija nolēmumu Nr. B-107/3r, kas izriet no 1975. gada 21. jūlija protokola Nr. 107, §3r un ko parakstīja pirmais sekretārs Augusts Voss, Borisu Pugo atbrīvo no LKP CK partijas organizatoriskā darba nodaļas vadītāja amata sakarā ar pāreju citā darbā (LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 29. lp.). Atbilstoši LKP CK biroja 1975. gada 28. jūlija nolēmumam Nr. B-107/22, kas izriet no 1975. gada 25. jūlija protokola Nr. 107, §22 un ko parakstīja pirmais sekretārs Augusts Voss, Borisu Pugo apstiprina par LKP Rīgas pilsētas komitejas pirmo sekretāru (LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 30. lp.).

[52] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 2. lp.

[53] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 31. lp. (1975. gada 25. jūlijā LKP CK biroja apstiprinātais raksturojums).

- [54] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 32.–33. lp. (LKP Rīgas pilsētas komitejas raksturojums).
- [55] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 2. lp. otra puse.
- [56] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 2. lp. otra puse.
- [57] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 34.–35. lp. (LKP CK biroja 1976. gada 28. septembrī apstiprinātais raksturojums).
- [58] Saskaņā ar LKP CK biroja 1976. gada 20. oktobra nolēmumu Nr. B-17/59, kas izriet no 1976. gada 19. oktobra protokola Nr. 17, §59 un ko parakstīja pirmais sekretārs Augusts Voss, Borisu Pugo atbrīvo no LKP CK Rīgas pilsētas komitejas pirmā sekretāra pienākumiem sakarā ar pāreju uz darbu PSRS VDK. LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 36. lp.
- [59] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 37. lp. (izraksts no LKP CK IV plēnuma 1977. gada 19. aprīļa protokola Nr. IV, §3).
- [60] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 4. lp. otra puse.
- [61] LPSR VDK 1977. gada 6. jūnija vēstulē Nr. 3/1260 LKP CK priekšsēdētājs Longins Avdjukevičs lūdz apstiprināt Borisu Pugo par LPSR VDK priekšsēdētāja pirmo vietnieku (LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 38. lp.). 1977. gada 9. jūnijā Nr. 7/083-21 LPSR Ministru Padome sniedz priekšlikumu LKP CK apstiprināt Borisu Pugo par LPSR VDK priekšsēdētāja pirmo vietnieku. Minēto priekšlikumu paraksta LPSR Ministru Padomes priekšsēdētājs Jurijs Rubenis (LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 39. lp.). LKP CK biroja 1977. gada 15. jūnija nolēmumā Nr. B-29/34, kas izriet no 1977. gada 14. jūnija protokola Nr. 29, §34, Boriss Pugo apstiprināts LPSR VDK priekšsēdētāja pirmā vietnieka amatā (LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 40. lp.). LPSR Ministru Padome savā 1977. gada 27. jūnija nolēmumā Nr. 393 iecelja Borisu Pugo LPSR VDK priekšsēdētāja pirmā vietnieka amatā (LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 41. lp.).
- [62] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 42. lp., 42. otra puse (1980. gada 17. marta steidzamais paziņojums Nr. 1, kas pamatots ar personas lietu).
- [63] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 7. lp. otra puse.
- [64] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 2. lp. otra puse.
- [65] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 2. lp. otra puse, 45. lp., 45. lp. otra puse (1980. gada 28. oktobra steidzamais paziņojums Nr. 305 par PSRS Augstākās Padomes Prezidija 1980. gada 8. oktobra rīkojumu Nr. 3051-X).
- [66] Saskaņā ar LKP CK biroja 1980. gada 21. novembra nolēmumu Nr. B-110/11, kas izriet no 1980. gada 20. novembra protokola Nr. 110, §11, Borisu Pugo apstiprina par LPSR VDK priekšsēdētāju un atbrīvo no šī amata Longinu Avdjukeviču sakarā ar pensionēšanos (LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 46. lp.). 1980. gada 1. decembrī, pamatojoties LPSR Augstākās Padomes 1980. gada 21. novembra rīkojumu *Par b. Pugo B. K. iecelšanu par Latvijas PSRS Valsts drošības komitejas priekšsēdētāju*, LPSR Ministru Padome nolemj atbrīvot Borisu Pugo no līdzšinējiem priekšsēdētāja vietnieka pienākumiem (LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 47. lp., LPSR Ministru Padomes 1980. gada 1. decembra nolēmums Nr. 614, ko parakstīja priekšsēdētājs Jurijs Rubenis un lietu pārvaldnieks Jānis Šneiders).
- [67] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 43. lp. (izraksts no LKP CK biroja 1980. gada 15. jūlija sēdes protokola Nr. 100, §2, ko parakstīja pirmais sekretārs Augusts Voss).
- [68] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 2. lp. otra puse, 49. lp., 49. lp. otra puse (1981. gada 27. marta paziņojums Nr. 9 par PSRS VDK 1980. gada 15. decembra pavēli Nr. 236).
- [69] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 48. lp., 48. lp. otra puse (1981. gada 24. marta steidzamais paziņojums Nr. 8 par PSRS VDK 1981. gada 11. marta pavēli Nr. 0110).
- [70] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 2. lp. otra puse.
- [71] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 51. lp., 51. lp. otra puse (1982. gada 30. decembra steidzamais paziņojums Nr. 22 par PSRS VDK 1982. gada 18. decembra pavēli Nr. 0769).
- [72] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 4. lp. otra puse.
- [73] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 44. lp. (1980. gada 2. oktobrī LKP CK pirmā sekretāra Augusta Vosa parakstītais raksturojums).
- [74] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 2. lp.
- [75] LKP CK biroja 1984. gada 17. aprīļa nolēmumā Nr. B-87/1, kas izriet no 1984. gada 14. aprīļa protokola Nr. 87, §1 un ko parakstīja otrais sekretārs Viktors Dmitrijevs, rekomendēts par LKP CK pirmo sekretāru ievēlēt Borisu Pugo, atbrīvojot no amata sakarā ar pāriešanu citā darbā Augustu Vosu (LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 52. lp.). Saskaņā ar 1984. gada 17. aprīļa nolēmumu Nr. П-ХІІІ, kas pamatojas uz LKP CK XIII plēnuma 1984. gada 14. aprīļa lēmumu un ko parakstīja otrais sekretārs Viktors Dmitrijevs, Boriss Pugo ir ievēlēts par LKP CK pirmo sekretāru, bet Augusts Voss – atbrīvots sakarā ar pāriešanu citā darbā (LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 54. lp.).
- [76] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 1. lp. (papildinājums kadru uzskaites personas lapai).
- [77] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 1. lp. otra puse, 55. lp. (1984. gada aprīļa nolēmums Nr. П-ХІІІ, kas pamatojas uz LKP CK XIII plēnuma 1984. gada 14. aprīļa lēmumu un ko parakstīja otrais sekretārs Viktors Dmitrijevs).
- [78] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 53. lp. (1984. gada 14. aprīlī LKP CK apstiprinātais raksturojums, ko 1984. gada 17. aprīlī parakstījis otrais sekretārs Viktors Dmitrijevs).
- [79] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 56. lp. (LPSR Ministru padomes 1984. gada 21. maija priekšlikums Nr. 7.2-12-64 par Staņislava Zukuļa, Viktora dēla apstiprināšanu par LPSR VDK priekšsēdētāju, ko parakstīja priekšsēdētājs Jurijs Rubenis). LKP CK biroja 1984. gada 22. maija nolēmums Nr. B-90/10, kas pamatojas uz 1984. gada 22. maija protokolu Nr. 90, §10 un ko parakstīja pirmais sekretārs Boriss Pugo, paredzēja Staņislava Zukuļa iecelšanu par LPSR VDK priekšsēdētāju, pamatojoties uz PSKP CK 1984. gada 14. maija nolēmumu, atbrīvojot viņu no LPSR VDK 5. daļas priekšnieka amata. Reizē šajā nolēmumā Boriss Pugo ir atbrīvots no LPSR VDK priekšsēdētāja amata sakarā ar pāriešanu citā darbā. LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 57. lp. (LKP CK biroja 1984. gada 22. maija nolēmums Nr. B-90/10).
- [80] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 50. lp. (1981. gada marta raksturojums, ko parakstīja LKP CK pirmais sekretārs Augusts Voss).
- [81] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 58. lp., 58. lp. otra puse (izraksts no 1984. gada 12. jūnija PSRS aizsardzības ministra, Padomju Savienības maršala Dmitrija Ustinova pavēles Nr. 0402, kuras atbilstību 1984. gada 25. jūnijā apliecinājis Ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotā Baltijas kara apgabala politiskās pārvaldes kadru nodaļas priekšnieks, pulkvedis I. Novožilovs, bet paziņojumu par izrakstu parakstīja politiskās pārvaldes pirmais vietnieks, ģenerālmajors N. Boiko).
- [82] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 2. lp
- [83] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 2. lp. otra puse.
- [84] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 3. lp. otra puse.

[85] Safīdzinājumam sk. "Uz Dānijas komunistu kongresu", *Cīņa*, 1987, 15. aprīlis.

[86] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 4. lp.

[87] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 59. lp. (LKP CK biroja 1988. gada 8. oktobra nolēmums Nr. B-78/1, kas pamatojas uz 1988. gada 3. oktobra protokolu Nr. 78, §1 *Par LKP CK pirmo sekretāru* un ko parakstījis Boriss Pugo).

[88] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 60. lp. (LKP CK 1988. gada 8. oktobra nolēmums, kas pamatojas uz XIII LKP CK 1988. gada 4. oktobra plēnuma lēmumu un ko parakstīja otrais sekretārs Vītalījs Soboļevs).

[89] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 2. lp.

[90] Spriežot pēc presē pieejamajām ziņām, algādža darbu sācis kopš 12 gadu vecuma. "Kārlis Pugo", *Cīņa*, 1955, 24. aprīlis.

[91] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 10. lp. (1986. gada maija papildinājums ziņām iepriekš sniegtajās biogrāfijās – 1968. gada 5. februārī un 1974. gada 1. decembrī – par vecākiem).

[92] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 10. lp.

[93] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 8. lp.

[94] LVA, PA-101, 62. apr., 142. l., 8. lp. otra puse, 9. lp. otra puse.

Saistītās ziņas:

Gints Zelmenis: 20. gadsimta astoņdesmito gadu «nepolitiskie» noziegumi okupētajā Latvijā un Valsts drošības komiteja 28.11.2017

Ineta Lipša: Valsts drošības komiteja valsts akciju sabiedrības «Intūrīsts» operatīvajā vadībā (1957-1992) 27.11.2017

Publicēta informācija par Ivara Godmaņa sadarbības fakta ar VDK pazudušās tiesas lietas meklēšanu 27.11.2017

Aldis Daugavvanags: Čekas loma kontrabandas izmeklēšanā (1945-1985). Atsevišķu piemēru analīze. 25.11.2017

Linards Muciņš: Nošaušana sevišķā kārtībā - PSRS noziegums pret ius cogens normām. Liepājas «Zilā brīnuma» piemērs. 21.11.2017

Tiesiskais skatpunkts: Latvijas Republikas informācijas atklātības kodols un VDK dokumenti. 20.11.2017

Ieskats LPSR valsts drošības ministra Alfona Novika Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietā 17.10.2017

Ieskats LPSR iekšlietu un valsts drošības ministra Nikolaja Kovaļčuka Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietā 20.08.2017

Čekista, LPSR iekšlietu ministra Jura Augusta Eglīša Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietas apskats 19.04.2017

Ieskats LPSR VDK priekšsēdētāja Longina Avdjukeviča Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietā 30.03.2017

Čekista, LPSR iekšlietu ministra Vladimīra Sējas LKP CK nomenklatūras lietas apskats 16.03.2017

Tweet

Patīk 0

Ieteikt

G+